

ERŐS VÁR

A Maglódi Evangélikus
Egyházközség
Gyülekezeti
újságja

MEGJELENIK AZ ÚR 2009. ÉVÉNEK KARÁCSONY HAVÁBAN

X. ÉVFOLYAM 2. SZÁM

„...Meglátogat minket a felkelő fény
a magasságból, hogy világítson azoknak,
akik sötétségben s a halál árnyékában lakoznak,
hogy ráigazítsa lábunkat a békesség útjára.”

(Lukács evangéliuma 1, 78-79)

Az itt látható festményt, mely Jézus születését ábrázolja, készítője úgy festette meg, hogy a nézők figyelmét az édesanyja ölében fekvő kisedre irányítsa. Ezt a célját olyan fény-árnyék viszonyok megfestésével érte el, melyben minden fény Jézusra esik, és ezzel minden tekintet Jézusra irányul. A kép szereplőit is ez a fény világítja meg. A művész ezzel is azt érzékelteti, hogy Jézus az igazi világosság, aki megvilágít minden embert ezen a földön.

Valóban, Jézusnál nagyobb fényt – a megbocsátás, a szeretet, a békesség fényét – senki sem gyújtott az emberiség sötét történelmében. Am sokakat zavart ez a fény és kíséreltet tettek ennek a fénynek a kioltására. Többek között úgy is, hogy kijelentették: a vallás magánügy. Jézus Krisztus világosságának terjesztése azonban nem magánügy, hanem az emberiség érdekeit szolgálja, hogy szűnjék már végre a körülöttünk lévő sötétség, a megbocsátani nem tudás, a szeretetlenség, a békétlenség sötétsége. Éppen ezért mindig gyanús, ha valaki a vallás ügyét magánügynek minősíti és ki akarja rekeszteni a közéletből. Olyan ez, mintha a gyermek Jézust nem engednénk ki a betlehemi barlangistállóból, hogy felnövekedve elinduljon a gólgotai kereszttel a feltámadás húsvéti fénydiadala felé.

Az elmúlt 2009-es esztendő sok, az egyházakat érintő, kedvezőtlen hírének egyike volt az, miszerint hazánkban a következő népszámláláskor (2011-ben) kimarad az összeírásból a felekezeti hovatartozásról szóló kérdés. Az ok: a vallás magánügy. Ha így lesz, akkor is, ha nem így lesz, akkor még inkább, arra kérjük hozzánk tartozó embertársainkat: ne tekintsék magánügynek azt, hogy evan-

gélikus egyházunkhoz tartoznak. Hiszen evangélikusnak lenni szó szerint annyit jelent, mint örömhírhordozónak lenni. Egy hír továbbadása pedig soha nem magánügy, hanem közügy! És lehet-e ennél fontosabb, ennél nagyobb „közügyünk”, mint Jézus Krisztus világosságában, azaz megbocsátásban, szeretetben, békességben járni? Erre a világosságra, Jézusra, a világ Világosságára irányítani embertársaink figyelmét! Nem magánügyként, hanem közügyként

hirdetve a karácsonyi evangéliumot, miszerint Jézus Krisztusban:

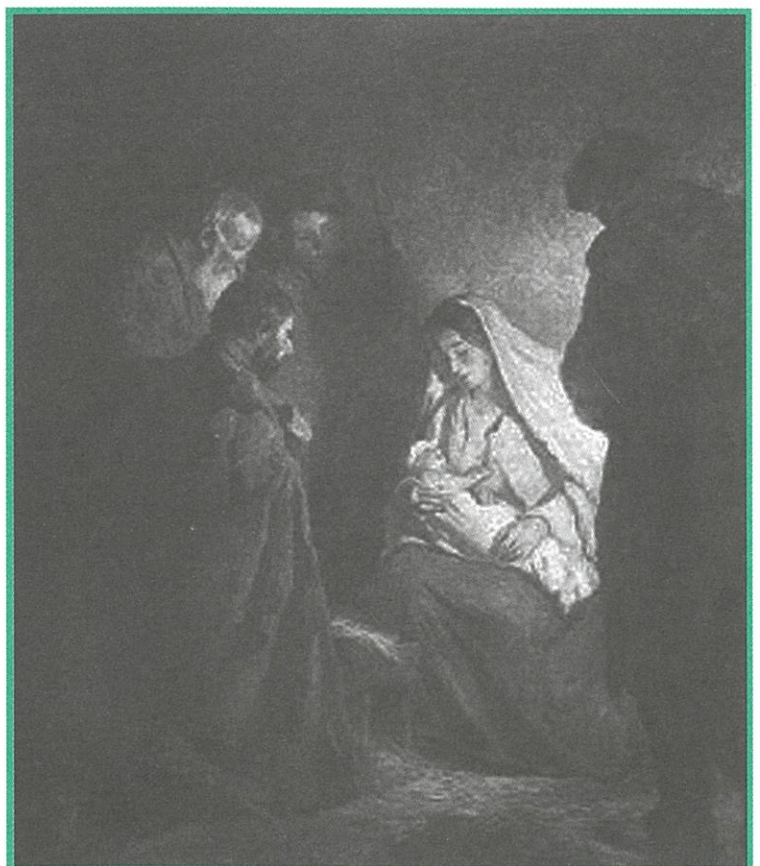
„Örök világosság jött el,
Betölti földünk fényével,
Hogy legyünk megváltottai,
A világosság fiai.”

(LUTHER MÁRTON)

Így kívánunk minden evangélikusnak, minden keresztyénnek, minden maglódiinak és minden embertársunknak szívetelmét világosító, áldott Karácsonyt és békés, boldog Újesztendőt!

Jézus születése

Borúth
Andor
olaj-
festménye

Szerkesztői levél helyett

Kedves Maglódi Evangélikus Testvérek!

Az egyházi esztendőben elértünk ismét az adventi időszakba, mely a várakozás ideje. Talán a legbensőségesebb része ez az évnek, habár hosszúak az éjszakák, nem érezzük, hogy a sötétség az úr, hanem már a fény és a Megváltó születését várjuk.

Az adventi időszakban, a várakozás időszakában, megfelelő lehetőség adódik arra is, hogy egy kicsit elgondolkodjunk a múlttól és a jövőről. Én sem teszem ezt másként. Az elmúlt egy év meghatározó volt gyülekezetünk életében. Lelkészcserélt történt. Egy élő, fejlődő, értékes közösséget szeretnénk újra létrehozni, és gyermekeinkre hagyni, és ehhez nem elég a gyülekezet ereje, ehhez egy elkötelezett lelkes lelkészre is szükségünk van, aki hasonlóan gondolkodik, mint mi.

A maglódi gyülekezet felügyelőjeként személyes felelősséget érzek jövőnk iránt. Nem kedvez a gazdasági helyzet, és nem kedvez a jelen nagypolitika sem az Istenfélő emberek, a közösségek számára, és talán senki számára sem. Azonban ebben a nehéz helyzetben is meg kell találnunk az utat közösségünk megtartása irányában. Tudjuk, látjuk, hogy a vidék elsorvad a hívők közösségével együtt, de a felduzzadt városok sem kedvezőek a keresztény gyülekezetek számára. Felvetődik a kérdés, mi lesz velünk 20 év múlva? Lesz-e megfelelő számú ember, aki elhordozza gyülekezetünk anyagi terheit és megtölti templomunkat? Bizony, Isten segítsége és Jézusba vetett hitünk nélkül nem lesz áldás munkánkon.

Dacolva a világi helyzettel, igenis igyekszünk tenni az elsorvadás ellen, a gyülekezetépítés mellett. Németh Mihály lelkész úrral és a presbitériummal nagyon sok elképzelésünk vár megvalósításra. A kedves testvérek is láthatják, hogy gyülekezetünk körül az élet pezsgőbb lett. Igyekszünk színesíteni Isten-tiszteleteinket. Több alkalmat szeretnénk találni a szeretetvendégségekre, és hasonló rendezvényekre, hogy személyesen elhívassuk azokat az evangélikus testvéreket, akiknek van valamilyen kötődésük egyházunkhoz. Nagyon fontosnak tartom, hogy megszólítsuk az ifjúságot, hiszen nélkülük elképzelhetetlen a jövő. A világi élet dolgai elcsábították a fiatalokat az egyháztól, ezét vissza kellene vezetni őket az őseink által kitaposott útra.

A hitélet mellett szeretnénk az oktatásra is odafigyelni. Természetesen fontosak az óvodai és iskolai hittan oktatási órák. Mindezeket kiegészítve szeretnénk megvalósítani, újraindítani az evangélikus óvoda rendszerét, úgy ahogyan az régen volt.

Elindult péntek esténként az ifi, a 13–17 éves fiatalokat várjuk sok szeretettel, ahol a lelkészünk mellett két teológus is jelen van.

Tudjuk, hogy nagyon sok olyan középkorú nő és férfi él Maglódon, akiket megkereszteltek, esetleg konfirmáltak is, de utána elvesztették a kapcsolatukat az evangélikus egyházzal. Hosszú évek tapasztalata, hogy 35–40 éves kor körül felébred bennük a vágy a lelki élet s a hit iránt, s nem tudják hogy térjenek vissza az evangélikus közösségbe. Szeretnénk most őket is bátorítani, hogy jöjjenek el a vasárnapi istentiszteletre, vagy Németh Mihályhoz, aki újra tart hivatali órákat, ahol egy személyesebb beszélgetésre is lehetőség van. Legtöbbször valami családéleti vagy egészségügyi probléma van a háttérben, amikor az ember ismét Isten felé fordul, akit lehet, hogy előtte évtizedekig megtagadott, de tudnunk kell, hogy sose késő visszatérni a templomba, ahol keresztvíz alá tartottak. Mindenkit bátorítunk, aki hasonló gondolatokkal küzd, mert bizony kell egy kis bátorság újra eljőnni a templomba, de csak az első alkalom nehéz.

Kedves testvérek, kedves evangélikusok! A fent leírt elképzelésekből kitűnik, hogy Önök nélkül, a gyülekezeti tagok segítsége nélkül mit sem ér a munkánk. Ezért kérem a kedves testvéreket, hogy látogassák alkalmainkat, keressék a kapcsolatot azzal a közösséggel ahová szüleik akarataiból tartoznak. A nagymamák tanítsák esténként imádkozni unokáikat, a szülők pedig keressék a kapcsolatot a közösséggel, ezzel is példát mutatva gyermekeiknek.

Az elkövetkezendő idők meghatározóak lesznek az egyház továbbélése szempontjából. Legyünk minél többen, akik Isten gyermekeinek tartják magukat.

Maglód, 2009. Adventjén

Kérges László felügyelő

Krámer György

*Szeptember 26-án,
ünnepélyes keretek
között, úrvacsorás
istentiszteleten,
zúfolásig telt temp-
lomban, 25 palástos
lelkész jelenlétében
iktatták be a maglódi
gyülekezet szolgálatába
Németh Mihály
lelkézt.*

*Az alábbiakban a beik-
tatást végző Krámer
György esperes, majd a
beiktatott lelkész ige-
hirdetését közöljük.*

„Jézus így felelt: „Bizony, bizony, mondom néked, ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába. Ami testtől született, test az, és ami Lélektől született, lélek az. Ne csodálkozz, hogy ezt mondtam neked: Újonnan kell születnetek.”

(JÁNOS EVANGÉLIUMA 3, 5-7)

Kedves maglódiak!

Kedves békéscsabaiak!

Kedves vendégek, lelkész testvérek!

Kedves Mihály, testvérem az Úrban!

Egészen addig a pillanatig azt gondoltam, hogy a születés egy rutin dolog, mígnem egy kórház folyosóján magam végig aggódtam, és végig imádkoztam gyermekeim születését.

Az ember kap egy smst vagy egy telefont, amelyben az áll, hogy megszületett XY, ennyi kiló, ennyi centi és mindenki jól van. Azt hihetnénk ez alapján az üzenet alapján, abba a hitbe ringathatnánk magunkat, hogy a születés valóban egy rutin dolog.

esperes prédikációja Maglódon

Azok, akik ismernek, tudják, hogy hármaskorunk születtek, tehát nálunk a rutin elég távol állt a valóságtól. De azt gondolom, hogy minden édesanya, aki végigélte a szülést és minden édesapa, aki vagy bent a szülőszobán vagy kint a folyosón várakozott, azonnal, velem együtt mondaná, hogy egyáltalán nem rutintról van szó, sőt: mindig megéri az ember, hogy a születés az élet és halál dolga. Valahogy ott van benne a levegőben ez.

Egészen mélyen ott van ebben az ember reménysége és ugyanakkor az az aggodalommal vegyes érzés, hogy a születés bizony élet-halál dolga. Aki ezt egyszer átéli, az egészen másképpen olvassa már ezeket az örömmüzeneteket és hallgatja ezeket a jó híreket, hogy valaki megszületett, ennyi és ennyi kiló, ennyi és ennyi centi és mindenki egészséges.

Amit most ünnepelünk azt is lehetne mondani: rutin dolog. Két lelkész helyet cserélt egymással, egy lelkész házaspár element ebből a gyülekezetből és reménységünk szerint otthonra talál Békéscsabán. Egy másik lelkész, Németh Mihály testvérünk pedig eljött a maglódi gyülekezetbe és reménységünk szerint Ő is otthonra talál.

Rutin dolog, de mindazok, akik ebben a folyamatban, az elmúlt egy évben illetve háromnegyed évben részt vettek, azok közül bizonyára mindenki, velem együtt szívesen mondaná, itt, akár az ünnep közepén is, hogy ez egyáltalán nem volt rutin dolog.

Valahogy menet közben sokkal inkább azt éltük át, hogy ez bizony élet-halál kérdése. Sokkal inkább azt éltük át, hogy túl nagy a tét és az ember újra meg újra azokkal a nehéz gondolatokkal és problémákkal kellett szembeforduljon, amelyek egy ilyen súlyú folyamatban egyáltalán nem számítanak rutin dolognak.

Mielőtt egyenként, név szerint szólítanám azokat, akik résztvevői voltak ennek a folyamatnak, arra kérek mindenkit, hogy gondolkozzunk el azon, hogy mi hogyan éltük át ennek a folyamatnak, ennek a mögöttünk lévő időszaknak a különböző eseményeit.

Vajon a Péter házaspár hogyan élte át ezt, vagy hogyan élte át a maglódi gyülekezet? Hogyan élte át ezt a békéscsabai gyülekezet és hogyan Németh Mihály testvérünk, aki most itt áll, akiről most ez az ünnep szól?

Együtt mondhatjátok velem, hogy bizony, itt az élet volt a tét, mindenki úgy érezte, a

Németh Mihály lelkész beiktatása - Zászkaliczky Pál ny. lelkész, Krámer György esperes, Erdélyi Csaba lelkész

gyülekezet is és a lelkész is, hogy egészen komoly ez a játék, egészen komoly tétre megy ki ez az egyáltalán nem rutin folyamat.

De nem baj – mondhatnánk, hiszen mindez már mögöttünk van, elteltek azóta már hetek, lelkész úr berendezkedett, megtalálta a helyét, az első kapcsolatok is kiépültek, mögöttünk vannak az igazán nehéz problémák. Itt az ünnep, ez a nap erről szól, hát ünnepeljünk együtt. Még érezzük azokat a nyomokat, amelyeket az elmúlt időszak hagyott bennünk, de mégis, ezek már a múlté. Most az ünnep van itt, az ünnepre kell csak figyelni, minnek foglalkozunk régmúlt dolgokkal, minden egyenesben van.

Azt kell, hogy mondjam, hogy ha így gondolkodunk, akkor valójában Nikodémus példáját követjük, aki Jézus szavait, az előbb felolvasott szavakat, csak és kizárólag emberként tudta követni és az emberi gondolatokat folytatta. Nem figyelt és nem érezte azt, hogy itt mennyivel többről van szó. Jézus azt mondja: „Ha valaki nem születik (újja) víztől és Lélektől, (az) nem mehet be az Isten országába.”

Kedves testvérek, kedves ünneplő gyülekezet!

Maglódiak, békéscsabaiak! Péter házaspár, kedves Németh Mihály testvérem!

Nem vagyunk túl a nehezén. Az igazán nehéz dolgunk most van. Az igazán nehéz pillanat most történik, mert az igazán nehéz kérdés ebben az igében úgy szól felétek, minden ember felé, gyülekezetek és lelkészek felé:

Újjászülettünk-e ebben a folyamatban? Újjászületünk-e ebben a mai ünnepben? Újjászületik-e lelkész, lelkész házaspár az új helyén? Újjászületik-e a két gyülekezet és képes-e valami egészen új történni, formálódni a Lélek és a víz által?

Egyáltalán nem vagyunk túl a nehezén, sőt, azt kell, hogy mondjam, most kezdődik az igazán élet-halál kérdés, most van

az a pillanat, amikor tényleg az örökélet a kérdés.

Kedves testvérek!

Az egyetlen fontos, eldöntendő és mindannyiunknak személy szerint megválaszolendő kérdése ez kell, hogy legyen ezen a mai napon.

Ez átfordítva, értelmezve annyit tesz: vajon meg tudunk-e állni ma az Isten

előtt őszintén. Vajon képesek vagyunk-e arra, hogy az Isten előtt az elmúlt időszak minden hibáját, minden bűnét meghalljuk és letegyük a Teremtő Isten elé. A tét: élet-halál kérdése.

Istentől kérve Lelket ehhez, bízva a keresztség erejében, mégis könyörtelenül fel kell tennünk magunknak a gyónási kérdéseket, amelyek az úrvacsorai részben majd mindenki felé hangzanak, személyesen, a magunk életére fordítva, kérdezzük meg magunktól, Isten színe előtt, személy szerint válaszolva:

Vajon felismerted-e hibáidat és bűneidet, amelyek az elmúlt időszakban követtél el? Vajon valod-e magadat bűnösnek, mint lelkész, lelkészek, gyülekezet, gyülekezetek? Meg merjük-e tenni, oda merünk-e állni az Isten elé ezzel a bűnvallással, ezzel a bűnbánattal? Vajon tiszta szívből tudjuk-e azt válaszolni ezen a mai istentiszteleten, az úrvacsorában, hogy: Igen, vallom, hogy bűnös vagyok!

Vajon fel tudjuk-e tenni magunknak ezt a kérdést egészen őszintén: Megbocsátótál-e mindazoknak, akik az elmúlt időben megbántottak? Megbocsátott-e lelkész a gyülekezetnek és megbocsátott-e gyülekezet a lelkészének? Vajon tudunk-e őszintén, szívből kimondani azt, hogy megbocsátottam? Vajon fel tudjuk-e tenni ezt a kérdést, reménykedve, előre gondolva, előre tervezve, hogy igyekezem ezután valóban Isten Igéje, akarata szerint élni? Megteszel-e mindent, hogy azokat a hibákat, azokat a bűnöket elkerüld, amelyeken át kellett menned, s amelyek a körülötted levők életét is nehezítették? Lelkész, gyülekezet! Fel tudjuk-e tenni a kérdést: Van-e újjászületés bennünk ezen a mai ünnepben? – Ez itt az igazi kérdés! Élet és halál kérdése.

A reménységünk megvan. Jézus a reménységünk alapját is odaállítja elének. Azt mondja: víz és Lélek által kell újjászületnetek. Hamarosan együtt, a gyülekezettel fogjuk énekelni, hogy Jövel Szentlélek, Úristen! Te tölts be bennünket, Te kezdj újat velünk, Te légy az, aki a maglódiaknak és a békéscsabai gyülekezetnek valamint lelkészeiknek valóban

Az egyik maglódi lelkész előd –
Blatniczky János – áldást mond utódjára

átformálód az életét. A reménységünk megvan.

A másik oldalon pedig ott van a víz, a keresztségünk, ami összeköt bennünket, és amely azt a biztos háttér-alapot, tudást adja nekünk, hogy Isten gyermekeiként vagyunk ebben az élet-halál kérdésben. Isten gyermekeiként kell megállnunk azzal a biztonsággal, azzal a belső, alapvető hittel, hogy Isten megbocsát a megtérő bűnösnek.

*Kedves testvérek! Ünneplő gyülekezet!
Maglódiak, békécsabaiak!
Kedves Péter házaspár! Kedves
Németh Mihály, testvérem az Úrban!*

Vajon hiszed-e, hogy Isten megbocsát a megtérő bűnösnek? Tudunk-e majd reménységgel, hittel, belső örömmel válaszolni: Igen, hiszem!

Épülhet-e erre az öröme a mi ünnepünk? Nem emberi tervekre, nem rutin eljárásokra, hanem az Istentől kapott újjászületésre, új életre.

Mert ha igen, akkor valódi lesz az ünnepünk, akkor valódi lehet az újakezdés mindegyik gyülekezetben és mindegyik lelkész életében.

Ha igen, akkor tényleg érdemes volt ma összegyűlnünk, elénekelnünk a Himnuszunkat, és együtt lennünk, együtt örülnünk.

– Élet és halál kérdése a születés. Élet és halál kérdése az újjászületés is. Kezdődjön most, itt, velünk valami új! A Lélek és a víz által kezdjen az Isten valami újat! Ámen.

Imádkozzunk!

Mindenható Istenünk, Mennyei Atyánk! A Te színed elé állunk most. Leveszünk magunkról mindent, ami eltakarja bűneinket, hibáinkat és megpróbálunk megállni előtted úgy, ahogyan mindig is meg kellene állnunk. Engedd, hogy megszabaduljunk mindentől, ami fogva tart, eltávolít téled. Te kezdj újat mindannyiunk életében, Te adj nekünk igazi ünnepet. Ámen.

Németh Mihály maglódi lelkész beiktatási szószéki szolgálata

*Keresztyén Gyülekezet!
Kedves Testvéreim az Úr Jézus
Krisztusban!*

Maglódi beiktatási istentiszteletünk szószéki szolgálatának „A kérdések szószéki szolgálata” címet adtam.

Az elmúlt hetekben, hónapokban ugyanis sokan, sokféle kérdést tettek fel nekem. Bennem is fogalmazódtak meg kérdések. Ezeket a kérdéseket szedtem most össze.

Kik vagyunk együtt? Ki honnan jött?

Kérem, tegyék fel kezüket

- a Békécsabaiak,
- a Farnosaiak,
- a Maglódiak-Ecseriek,
- a máshonnan érkezettek.

Szeretettel köszöntök minden jelenlétét. Ugye észrevettétek: mindegyiknél jelentkeztem, így adva választ arra a kérdésre:

„Hova tartozónak tartom magam?” Farnosai, csabai, maglódi vagyok. De legfőképpen vándor. Hiszen pár perccel ezelőtt iktattak be a Maglódi Evangélikus Egyházközség parókusi állásába. A maglódi parókia lakója vagyok. A parókia szó egyik jelentése pedig ez: „a vándor háza”. Életem és lelkészi szolgálati időm előre haladtával mind jobban értem és vallom, hogy „*nincsen itt a földön maradandó városunk, hanem az eljövendőt keressük*” és „*a mi hazánk a menny – onnan várjuk az eljövendőt is.*”

A következő kérdés beiktatási meghívómmal kapcsolatos.

Úgy látszik a meghívóknak is megvan a maga sorsa.

Békécsabai búcsú istentiszteletem előtt többen arra kérdeztek rá, mi az értelme a búcsú istentiszteletre szóló meghívómon szereplő ígének? „*Mert nem azé, aki akarja, sem nem azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené!*” (Rm. 9, 16)

A maglódi beiktatási istentiszteletre invitáló meghívómmal kapcsolatban pedig erre kérdeztek rá: Mit ábrázol, mit jelent, honnét való a beiktatási meghívómon lévő kép?

Ezen a meghívón, maglódi templomunk, ún. szószékképe látható. Jelentését pedig hadd magyarázzam meg röviden maglódiaknak és nem maglódiaknak egyaránt.

A középkori alapokra épült maglódi evangélikus templom későbarokk, rokokó oltára az 1740-es években; a karzatfestés és a szószék az 1770-es években készült. A szószék kosarán, mellvédjén, művészettörténeti, egyházművészeti ritkaságként, liturgikus öltözékben, Luther-kabátban

lévő evangélikus lelkész ábrázolását látjuk a XVIII. századból. A lelkész áldozati oltárnál térdel, miközben lelki szemei előtt Jézus „Magvető” példázatából, a magvetőt látja, amint szórja az igemagot. Az égből egy kéz, Isten keze kancsóból öntözi a mag-

vetést. A képen latin nyelvű felirat: „*Sine me nihil*”, hirdeti mit sem ér a lelkész áldozatos szolgálata, magvetése a mag szóból származó nevű Maglódon, ha nincs rajta Jézus áldása.

Mit jelent a „*Sine me nihil*” latin nyelvű felirat?

Hallgassuk meg ezt magyarul, az igehirdetés alapigéjeként, János evangéliuma 15. részéből, az 5. versből a következőképpen. (Isten igéjét helyünkről felállva hallgassuk meg!)

Jézus Krisztus mondja: „*Nélkülem semmit sem cselekedhettek.*”

*Keresztyén Gyülekezet! Krisztusban
Szeretett Testvéreim! Kedves Maglódiak!*

Szószéki szolgálatomat, a kérdések szószéki szolgálatát, a mostanában leggyakrabban feltett kérdéssel folytatom:

Hogy érzem magam?

Bizonyára sokan átéltek már olyan pillanatokat, amelyben rátok zúdult emlékek sora, amelyben szinte lepergett előtetek addigi életetek. Azt szokták mondani élet és halál határmezsgyéjén, de életszakaszok változásakor – amikor egy kicsit meg kell hálnia, és teljesen újjá kell születnie – él át ilyen az ember.

Idén augusztus 2-án, maglódi lelkészként első istentiszteletem előtt éltem át ehhez hasonló. Régi maglódi tradíció szerint az oltár körül szolgálatot teljesítő férfi presbiterek egyike, azon a vasárnapon történetesen *Kérges László* felügyelő kísért fel a parókiáról ide a templomhoz. Előtte, majd útközben is beszélgettünk. Azonban ahogy közeledtünk a templomhoz egyre kevesbedett bennem a szó és borítottak be emlékeim. Különös módon életem első éveit és utóbbi néhány hónapja idéződött fel bennem. Gyermekkoromból megjelent előttem anyai nagyanyám képe, aki téli reggeleken a dunyha alatt tanítgatott imádkozni. Aztán apai nagymamám, Németh mama képe sejlett fel, amint együtt ballagunk a farnosai templomba. Aztán egy szentesti jelenet villant fel tovatűnt, boldog gyermekkoromból: Már sötét volt. A gyér utcai világítás fényében szikrázott a hó. Apa ment elől, jobbában teát és süteményt vitt a pásztorjátékot előadó gyerekek megvendéglésére. Én

anya és a bátyám kezét fogva csúszkáltam a havon nem kis terhet jelentve nekik. Csak annyit fogtam fel az egészből: a templomba megyünk.

És aztán jöttek az utóbbi hónapok rosszemlékű csabai képei: egy mikrogrimmasszá torzult mosoly, kezelésre kinyújtott – de el nem fogadott kéz képe. Lelkembe egész életre tüzes bélyegként beleégő szavak.

És jöttek a kérdések: Hová lett és mivé lett gyermekkorom és ifjúságom evangélikus egyháza? Mit keresek Luther kabátban, ebben az intézményben, amely Magyarországi Evangélikus Egyháznak nevezi magát, és amely néhanapján mintha nem azt sugallná a világ előtti megjelenésével, hogy Jézus nélkül semmit nem tehet, hanem éppen ellenkezőleg: Jézus nélkül bármit megtehet? Iszonyú, mit művelhetnek emberek egymással, Jézus nevét naponként ajkukra véve – Jézus nélkül.

Aztán előjöttek az értem aggódó rokonaim, barátaim, ismerőseim, gyülekezeti tagok kérdései: Nem kellene-e elvarrni a békécsabai szálakat? Nem kellene-e már végre pontot tenni az egész ügy végére? Nem kellene-e becsukni magam mögött a csabai ajtót?

De igen.

Csak vajon az én kezemben van-e a szálakat elvarró tű, én tartom-e a tollat, mely kitéhetné a pontot? És vajon, az én küszöbre tett lábam miatt nem lehetséges becsukni azt az ajtót?

Jaj, csak nehogy Isten tépje el a szálát, tegye ki a pontot, csukja be az ajtót el-kárhozásunkra!

S miközben áradtak az emlékek és egyre jöttek elő a kísértő kérdések megérkeztünk a maglódi templom bejáratához. Énekszót hallottam. Felismertem. Azon énekeink egyike volt, melyet dallamának

minden nehézsége ellenére, az elsők között tanultam meg gyermekkoromban: „Hogyne dicsérném az Istent, zengedező énekkel”....

Elkezdtem dúdolni én is. Megszűntek a kérdések, nem idéződött fel több emlékem. Nyugalom és békesség töltött el, a megérkezés nyugalma és békessége.

Mivel ekkorra már a második, általunk hallott versszak is végéhez közeledett – felügyelő úr csendesen megszólított: - „Mihály, nem kell megvárunk a teljes ének végét, amikor egy szakasz véget ér, beléphetünk a templomba!”

Felügyelő úr! Milyen jó, hogy míg ezt elmondtad, újabb versszakba kezdett a gyülekezet! Mert ez az, amire azt szokták mondani, nincsenek véletlenek. Hiszem, Isten intézte úgy, amint történt. Tudjátok, miként folytatódott az ének?! *„Ha szenvedés, baj szememből, fájó könnyeket fakaszt. Segítséget küld a mennyből, jókor elfordítja azt. Ború után az ég derül, a viharos zord telet, felváltja a kikelet, a hívő szív újra örül. Minden elhagy, elfeled, Isten vég nélkül szeret.”* Erre léptem be.

Ekkor érkeztem meg hozzátok, Maglódiak.

Ekkor kezdtem valamit kapizsgálni abból, hogyha én Jézus nélkül is el tudnám képzelni az életemet – Ő, Jézus, még nem mondott le rólam, kegyelméből. Hív a Magvetés szolgálatára.

Biztat, „a viharos, zord telet, felváltja a kikelet”. Ugyanakkor konok elmémbe idézi: Nélkülem semmit sem cselekedhetsz!

És most jön a legdöntőbb kérdés: Hogyan tovább, most beiktatott lelkész és maglódi gyülekezet?

A szószékkép és igéje magáért beszél: Hogyan tovább? Jézussal! Mert nélküle semmit nem cselekedhetünk.

Beiktatási közgyűlés: Köszönöm

Jézus nélkül egy tradícióit őrző kultúrprotestáns egyesület vagyunk, mely Maglódon tevékenykedik – Jézussal, Maglódi Evangélikus Egyházközség vagyunk, örömhírt hordozó gyülekezet, melynek tagjai az evangélium szerint élnek.

Jézus nélkül programokat szervezünk – Jézussal közösséget formálunk, méghozzá a Krisztusban hívők közösségét: az egyházat. Jézus nélkül vallásunkat gyakoroljuk – Jézussal megéljük hitünket. Jézus nélkül széthúzunk – Jézussal egyetértésre jutunk. Jézus nélkül viták vannak köztünk – Jézussal megbékélnek különbözőségeink. Jézus nélkül útfélre, sziklás talajra, tövisek közé hull az igemag – Jézussal jó földbe hullik, sokszoros termést hozva. Jézus nélkül *nihil* – semmi – lesz életünk – Jézussal megnyerünk mindent, vagyis a mennyet.

*Keresztyén Gyülekezet!
Kedves Maglódiak!*

Emlékeztek még arra a bizonyos bemutatózó, márciusi, presbiteri ülésre? Valaki közületek megkérdezte tőlem: Miről fog szólni az a három év, amelyre végül megválasztottatok? Talán emlékeztek válaszomra is: Arról, hogy lelkész és gyülekezet megtalálja-e egymás kezét, és kezüket bele tudják-e helyezni Jézus kezébe.

Jöjjetek hát, és egymás kezét megfogva bízzuk életünket teljesen Jézusra, tudva, nélküle semmit sem tudunk tenni. Vele viszont – és a kérdések szószéki szolgálatán ez nem lehet kérdés – Jézussal mindent megtehetünk embertársaink javára, maglódi gyülekezetünk épülésére, és Isten dicsőségére. Ámen.

Mód volt a vigalomra és mód volt az elcsendesedésre

Október 17-e, reggel 5 óra, az ébresztő hangja különleges napra hívogatta a maglódi evangélikus gyülekezet tagjait. Miután mindenki megérkezett a parókia elé, egy hitben, szeretetben és élményekben gazdag nap reményében indultunk útnak. Magyarország egyik legszebb történelmi városa várt bennünket.

Eger felé megannyi kisebb-nagyobb településen keresztül vezetett utunk, amelyek történelméről és vallási szokásairól sok érdekességet hallhattunk lelkészüinktől és a nap idegenvezetőjétől, Németh Mihálytól. Egerbe érkezésünk előtt azonban alkalmunk nyílt az elcsendesedésre is, így rendhagyó módon, a buszon mondtunk köszönetet Istennek azért, hogy együtt fedezhetjük fel Dobó és a híres egri várvédők büszke erődjét. Első utunk a város székesegyházához vezetett. Itt már várta gyülekezetünket a bazilika hivatalos idegenvezetője, aki türelemmel és áhítatossággal kalauzolt minket végig a fő- és mellékhajókon keresztül egészen az altemplomig, ahol többek között a székesegyház építését kezdeményező és felügyelő *Pyrker János László* érsek nyugszik, akinek szívét

kívánsága szerint a kriptá központi részén temették el, mert mint mondotta: „A szív, mely Egerért dobogott, az legyen az egrieké”.

A templomlátogatás után elindultunk a

város másik nagy nevezetessége, az egri vár irányába.

Ahogy haladtunk felfelé, kis boltocskák és kávézók vettek körbe minket. A színes kavalkád után komor fenségséggel tek-

intett le ránk az erődítmény a Dózsa György téren egy nagy felirattal az oldalán, amelyen ez állt: „Okt. 17. – AZ EGRI VÁR NAPJA”. Miután átléptük a várkaput, vásári bódék sokasága tűnt fel a tereken és a kis utcácskákban... amikor hirtelen ágyúdörrenésre lettünk figyelmesek. Egy lovagi torna kellős közepén találtuk magunkat. Egri vitézek mutatták be elődeik tudományát. A műsor végzetével mindannyian elindultunk, ki-ki a maga felfedezőújtjára. Voltak, akik a Dobó István Vármúzeumba, s voltak, akik a kőtárba vagy a pénzverdébe mentek, ám néhányan az Ispotály pincét választottuk, ahol egy 3 dimenziós film repítet minket vissza a történelemben, egészen az ostrom idejéig, 1552-ig. Miután ismét mindnyájan együtt voltunk, egy kicsit völgyesebb vidék felé vet-tük utunkat. Hiszen a sok műemlék és történelmi helyszín mellett, Eger városát említve kinek ne jutna eszébe a Szépasszony völgy megannyi csodálatos borászatának képe. Úgy gondoltuk mi sem hagyjuk ki az egri katonák erejét biztosító nedű ízlelgetését. Így Pál apostol szavait követve, a kirándulás során nem maradhattunk kizárólag vízivók, hanem ahogy az ige mondja: „[...] élj egy kevés borral, gyomrodra és gyakori gyengélkedésedre való tekintettel”, úgy cselekedtünk. (1Tim; 5, 23.) Miközben a pince tulajdonosai büszkén töltögették poharainkat, közösen kezdtük énekelni legkedvesebb magyar és szlovák népdalainkat. Majd a vigadalom végeztével ismét útra keltünk, ezúttal Gyöngyöspatára, a Mátra délnyugati lábánál fekvő kis településre látogattunk, hogy megtekintsük azt a Jézus családfáját ábrázoló barokk oltárt, amely a község gótikus templomának jellegzetessége. S végül, az egész Európában egyedülálló múkincsnek számító Jessze-fa képével tértünk vissza buszunkra, amely ezúttal már nem egy újabb felfedezésünkre váró város felé vette az irányt, hanem egyenes Maglód felé. Néhány órán belül, miközben *Németh Mihály* tisztelendő úr köszönetet mondott Istennek a kirándulás minden pillanatáért, a távolból halványan ismét felragyogtak Maglód fényei.

100 éve született a gyermekmentő – megemlékezés Sztehlo Gáborról

*Sztehlo Gábor nevét
harminc évvel ezelőtt hallottam, amikor
harmadikos tanítványaimmal a nagytarcsai
falumúzeumba mentünk.*

A gyerekek rácsodálkoztak a népviseletes babákra, népi játékeszközökre, én meg igencsak meglepődtem azon, hogy a múzeum épületében régebben Népfőiskola működött.

Ráadásul az evangélikus lelkész szorgalmazására!

Micsoda jó ember lehetett, hogy még ezzel is törődött! – gondoltam akkor. Azután évtizedek múltán újra „belebotlottam”: – *Sztehlo év* – olvastam a Magyarországi Evangélikus Egyház internetes hírportálján.

Természetesen elmentem az Evangélikus Országos Múzeumba és még többet megtudtam tőle. Benyomásaim a kiállított tárgyakról, információkról felemelőek és szívmelengetőek voltak, holott zivataros időkből származtak...

Sztehlo Gábert 1932-ben szentelték evangélikus lelkésszé. Hatvanban és Nagytarcsán szolgált.

1944. márciusától kezdve Raffay Sándor püspök megbízásából elkezdte a zsidó gyerekek szervezett mentését. 1944. karácsonyáig 32 otthonban szervezte meg a gyerekek elhelyezését és ellátását a svájci Vöröskereszt támogatásával. Ezért a tevékenységéért kapta meg 1972-ben a *Világ Igaza* címet.

A háború után létrehozta a Pax gyermekotthont. A gyermekotthon államosítása után segédlelkész volt budavári, kelenföldi majd kőbányai gyülekezetekben. 1956-ban Svájcba költözött, ott is hunyt el. Hamvai a farkasréti temetőben nyugszanak.

Születésének 100. évfordulója alkalmából egyházunkban sok megemlékezés volt róla. Ezek közül is kiemelkedik a Deák téren felállított *Sztehlo-szobor* átadása.

Ha arra jártok tegyetek rá egy szál fehér rózsát.

Szeberényi Lászlóné

**Keressük
a Maglódon élő
evangélikusokat!**

Különösen azokat, akik a közelmúltban telepedtek le városunkban!

Hívjuk őket gyülekezetünk közösségébe!

Istentiszteleteink vasárnaponként 11-kor kezdődnek a templomban.

Biztatjuk őket, vegyék fel a kapcsolatot velünk!

Elérhetőségeink: 2234 Maglód, Sugár u. 79.

Telefon: 29/325-555; Mobil: +36 20/770-30-26

E-mail: mnemeth@lutheran.hu

Akikért a harang szólt:

2008. november 1. és
2009. november 1. között
elhunyt testvéreink

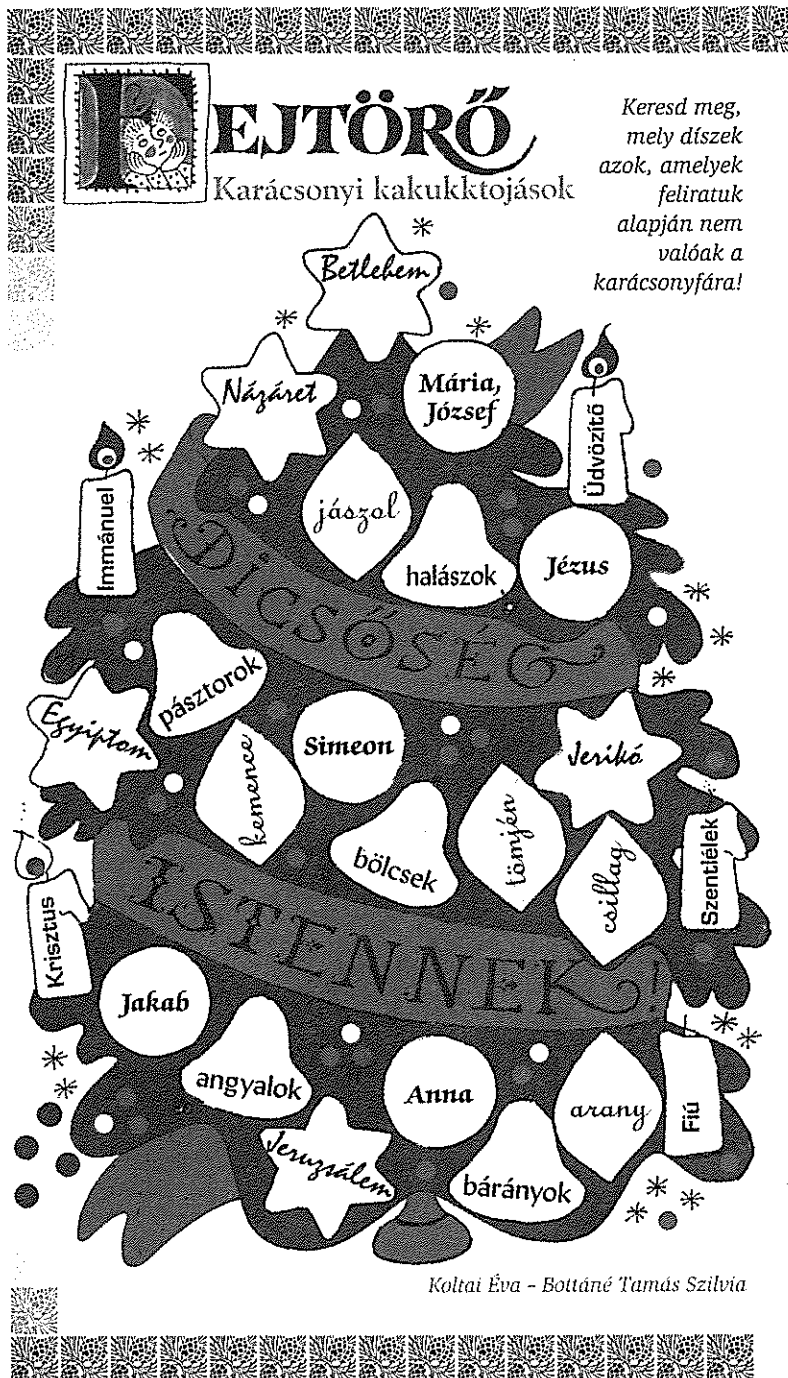
Elhunyt neve	Kor
1 Nagy Jánosné Pusztai Mária	75
2 Kiss Jánosné Pokorádi Zsuzsanna	86
3 Tabányi Zsuzsanna	80
4 Tabányi István	81
5 Bakonyi János	87
6 Szlúka Pál	80
7 Glózik István	79
8 Metz Lajos	64
9 Horváth István	51
10 Hangya Károlyné M Nagy Mária	84
11 Slehovszki Jánosné Szeder Anna	85
12 Potocska Pál	79
13 Bokodi Miklósné Faklen Mária	71
14 Szöllösi Gáborné Miklós Mária	74
15 Galambos Mihályné Bartos Zsuzsanna	92
16 H. Varga Zsuzsanna	86
17 Csaba Sándor	57
18 Kecse Józsefné Tabányi Zsuzsanna	86
19 Bálint Imre	64
20 Puskás Mihályné Fodor Mária	77
21 Wéber Sándor	42
22 Gecseiné Laukó Veronika	40
23 K. Tabányi István	75
24 Pintér Mihályné Miklós Erzsébet	78
25 Laukó János	91
26 Buricza István	78
27 Barta József (temetése: Farnoson)	71

Kik a Krisztusban hunytak el

Kik a Krisztusban hunytak el, mind boldogok,
Mennybe jutnak a gyöngykapun túl;
Színarany koronát, hófehér gyoicsruhát,
Zengő hárfát ad nekik az Úr.

És az életnek fájáról ad enniük,
Ingyen isszák az élet vizét;
Örök égi tavasz, béke országa az,
Élni ott újra édeni szép.

Fenn, a mennyei városba' nincsen halál,
Nincsen éjszaka, nincsen sötét;
Maga Isten a nap, soha el nem apad,
Ontja végtelen fényözönét.

Koltai Éva - Bottáné Tamás Szilvia

A Maglódi Evangélikus Egyházközségért Alapítvány 2008. évi Közhasznúsági beszámolója

Eszközök	Eft	Források	Eft
Pénzeszközök	749	Induló tőke	100
		Tőkeváltozás	649
Összesen	749	Összesen	749

■ 2008. évben magánszemélyektől 16 Eft adományt kapott az Alapítvány, más szervezettől vállalkozótól támogatás nem érkezett. Az Alapítvány tisztségviselői 2008. évben semmiféle juttatásban nem részesültek.

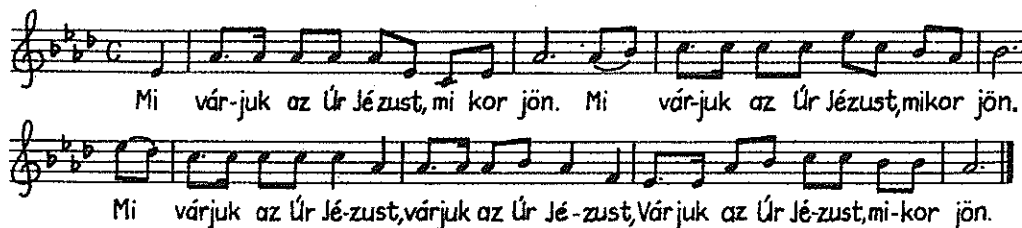
Ezúton köszönjük meg az alapítványunkat személyi jövedelemadó-juk 1%-ával támogatóknak a 2008. évben bankszámlánkon jóváírt 203 Eft felajánlást. A 2007. évi 1% 121 Eft összegét az idősök karácsonyi ajándékának megvásárlására, a házasság-évfordulós és a vigasztaló gyászistentisztelet megszervezésére fordítottuk.

Az alapítvány adószáma: 18675421-1-13

az Alapítvány Kuratóriuma

MI VÁRJUK

Mi térdelünk elébe, mikor jön,
Mi térdelünk elébe, mikor jön,
Mi térdelünk elébe, térdelünk elébe,
Térdelünk elébe, mikor jön.

Mi dicsőítjük Őt, amikor jön,
Mi dicsőítjük Őt, amikor jön,
Mi dicsőítjük Jézust, dicsőítjük Jézust,
Dicsőítjük Őt, amikor jön.

Ó, bűnös el ne késs, mert Jézus jön,
Ó, bűnös el ne késs, mert Jézus jön,
Ó, bűnös el ne késsél, bűnös el ne késsél,
Bűnös el ne késs, mert Jézus jön.

Mi várjuk az Úr Jézust, mert eljön,
Mi várjuk az Úr Jézust, mert eljön,
Mi várjuk az Úr Jézust, várjuk az Úr Jézust,
Várjuk az Úr Jézust, mert eljön.

Hova-hova?

Egy-kettő, három négy,
Te kiscipő, hová mégy?
Tudom, amit tudok én,
Betlehembe futok én!

Egy-kettő, három négy,
Te kisgyermek hová mégy?
Se' erdőbe, se' rétre
Az Úr Jézus elébe.

Egy-kettő, három négy,
Jézus, nálam szállást végy!
A szívemet kitárom:
Térj be hozzám, Királyom!

Iványi Tiborné

Akik az Úr 2009. esztendejében Krisztusba vetett hitükről vallást tettek – konfirmáltak:

Csendes Brigitta
Jedlicska Klaudia
Kiss Nóra
Lozsi Hajnalka Viktória
Merczel Nikolett
Paulovics Norbert
Pavlovics Boglárka
Radics Klaudia
Süveges Éva
Tóth Viktória Kleopátra
Tóth Vilmos Marcell
Zsadányi Katalin

Keressd a párját!

Ebben az évben híres bibliai testvérekkel foglalkoztunk. Tíz testvérpár neve szerepel elrejtve a táblázatban. Keresd meg őket! (Bármely irányban lehetnek, sőt kanyarodva is). Segítségül egyikük nevét megadjuk.

K	A	S	É	M	*	R	Á	H	E	L	J
*	*	I	N	Ó	H	O	F	N	I	*	A
Á	R	O	N	Z	Á	R	I	P	É	T	K
B	J	*	*	E	M	I	N	*	Z	E	A
E	Á	N	O	S	*	A	E	Á	S	R	B
L	E	A	N	D	R	Á	S	*	A	U	*
M	Á	R	T	A	J	Ó	Z	S	E	F	B
B	E	N	J	Á	M	I	N	J	Á	K	Ó

.... – Ábel,
Sém – ...,
Lea –,
..... – Jákób,
..... – Benjámín,
Mózes –,
Hofni –,
.... – András,
.... – János,
Márta –

Akik házasságkötésükre Isten áldását kérték

Schön Tamás - Liszcai Szófia
(Budapest)

A 2009-ben megkereszteltek névsorát következő lapszámunkban közöljük!

Énekkart szervezünk!

Tisztelt Maglódiak!
Kedves Hittestvéreink!

Maglód életéből hiányzik egy, a fiatalokat és felnőtteket közösségre formáló énekkar.

Építve a maglódi evangélikusok városunkban betöltött „éneklő egyház” küldetésére, énekkar szervezését határoztuk el. Szeretettel hívjuk Kórusunkba – felekezeti hovatartozástól függetlenül – mindazokat a nőket és férfiakat, akik szeretnek énekelni.

A szerveződé énekkarnak a Maglódi

Evangélikus Egyházközség biztosítja a háttérrel.

Az énekkar vezetője: Simon Barbara, a Maglódi Általános és Vermesy Péter Művészeti Iskola tanára.

Első alkalmunk: 2010. január 8-án, pénteken este 6 órakor lesz a Maglódi Evangélikus Egyházközség Sugár út 79. sz. alatti gyülekezeti termében.

Minden énekelni szerető, az emberi közösségért felelősséget hordozó maglódit szeretettel hívunk és várunk!

Ha közösségre vágysz;

- ha szereted a vidámságot, a játékot;
- ha komoly kérdésekre keresed a választ;
- ha szeretnél kortársaidal ismerkedni, barátkozni;
- ha úgy érzed, mindezek mellé kell a Lélek csendje is: akkor köztünk a helyed!

Szeretettel hívunk az evangélikus ifjúsági körbe!

Alkalmainkat péntek esténként 5 órától tartjuk a Sugár u. 79. sz. alatti evangélikus gyülekezeti teremben.

Segítőink az ifjúsági munkában:
Fekete Gy. Viktor és Endreffy Péter teológusok.

Iskolaavatás

Augusztus 31-én adták át városunk új általános iskoláját. Ezen az ünnepi alkalmon áldást mondtak a történelmi egyházak képviselői. Az evangélikus egyházközség részéről *Németh Mihály* lelkész a következő gondolatokkal köszöntött:

„A Maglódot újjáalapító evangélikusok nevében köszöntöm a megjelenteket. Evangélikus egyházunkat tanító egyháznak is szokták nevezni, hisz mind a mai napig számarányunkon felül tartunk fenn oktatási intézményeket országsszerte. Nem véletlen tehát, hogy az első maglódi iskola építője és fenntartója is a Maglódi Evangélikus Egyházközség volt, mely iskola tanítói a kántori szolgálatot is ellátták a templomban, az 1948-as kommunista államosításig.

Azóta nincs településünkön egyházi oktatási intézmény – de van lehetőség a hittan ismeretek elsajátítására iskolai és gyülekezeti keretek között. Bár minél több

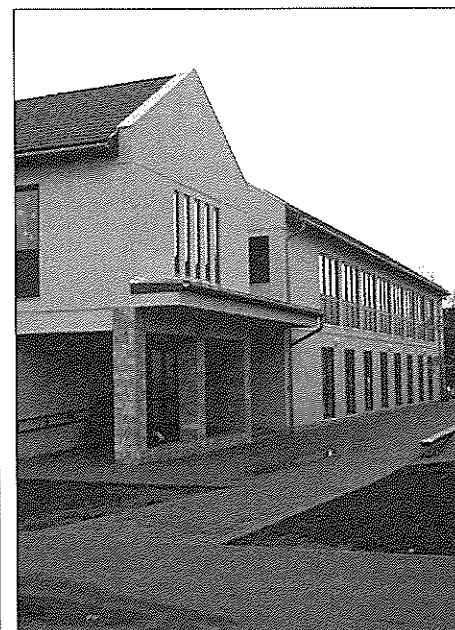

maglódi szülő élne ezzel a lehetőséggel, hogy ne csak tudásban, hanem hitben; ne csak testben, hanem lélekben is gyarapodjanak gyermekeink.

Hisszük, hogy ezt az új iskolaépületet nemcsak emberi erő és akarat valósította meg, hanem Isten áldása is megnyugodott az építők fáradozásán – úgy, ahogyan azt Zsoltárok könyvében olvasuk: „Ha az Úr nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők. Ha az Úr nem őrzi a várost, hiába vigyáznak rá az örök. ... Bizony az Úr ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom.”

Isten kegyelmébe és oltalmába ajánlom ezt az iskolát az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevében † Áldott legyen minden tanár, aki azért lépi át küszöbét, hogy a jövő nemzedékét ne csak tanítsa, hanem nevelje is – és legyen áldott minden tanuló, aki azért lépi át küszöbét, hogy gyarapodjon tudásban, bölcsességben, Isten és emberek előtti kedvességben. Az Isten békessége, amely minden emberi értelmet meghalad, nyugodjék meg ezen az iskolán, hogy betöltve küldetését

gyarapodjon általa városunk, hazánk és nemzetünk nemzedékről-nemzedékre, embertársaink javára és Isten dicsőségére! Ámen.”

Egyházközségünket segíti
a Maglódi Evangélikus
Egyházközségért Alapítvány.

Köszönetet mondunk
mindazoknak, akik alapítványunkat
adójuk 1%-nak felajánlásával vagy
más módon támogatták.

További felajánlásait a Monor és
Vidéke Takarékszövetkezet

65100039-10035728

számlaszámon tehetik meg.

Az Alapítvány Kuratóriuma

H Í R E K E S E M É N Y E K

Szolgálati hely-csere

Péter Attila és felesége, *Péterné Benedek Ágnes* július 31.-ével befejezték maglói lelkészi szolgálatukat. Helyükre *Németh Mihály* lelkész érkezett Békéscsabáról, aki augusztus 1-jétől szolgál Maglódon. Augusztus 3-án megtörtént a Maglói Lelkészi Hivatal átadás-átvétele *Krámer György* esperes jelenlétében.

Bibliafelolvasás

Augusztus 20-21-én, maglói Krisztus-követők kezdeményezésére, „*Sola Scriptura*” (Egyedül a Szentírás) címmel folyamatos Biblia-felolvasás volt Maglód központjában. Az Újszövetség folyamatos felolvasásában gyülekezetünk több tagja is részt vett.

Felújítás, takarítás, terep- rendezés

A lelkészváltáshoz kapcsolódóan megtörtént a parókia festése, a Gyülekezeti Terem burkolólapalattal való felújítása, a Harangláb környékének és a parókia kertjének részleges rendbetétele, a templom nagytakarítása. Illesse köszönet mindazokat, akik ezekben a munkákban önzetlenül részt vettek!

Gyülekezeti Bibliaóra

Szeptember 17-től folytatódnak a gyülekezeti bibliaórák. A csütörtök esténként 5 órától, a gyülekezeti teremben kezdődő, Bibliismereti sorozat témája ebben az évadban: *A Zsoltárok könyve* – válogatott zsoltárok magyarázata.

Szüreti felvonulás

Szeptember 19-én, szombat délután a parókia előtt fogadtuk és köszöntöttük a népviseletbe öltözött szüreti felvonulókat.

Lelkész-beiktatás

A Maglói Evangélikus Egyházközség közgyűlése által határozott időre megválasztott lelkész, *Németh Mihály* beiktatására, 2009. szeptember 26-án, szombaton délután került sor. Az ünnepi istentisztelet és közgyűlés keretében az iktatást *Krámer György* esperes végezte a templomban. Ezt követően szeretetvendégségre vártuk vendégeinket a gazdagon terített asztalok mellé.

Aratási Hálaadás

A hazánkban idén először megrendezésre került „*Teremtés Hete*” ünnepségsorozat kapcsán, aratási-betakarítási hálaadó istentiszteletet tartottunk október első vasárnapján.

Vermesy Művészeti Napok

Az immár hagyománnyá vált Vermesy Művészeti Napok keretében, október 9-én

templomunkban volt lélekemelő hangverseny.

Budapesti látogatás

A Budapest Rákóczi úti Szlovákajkú Evangélikus Egyházközség és annak lelkésze: *Gulácsiné Fabulya Hilda* – meghívta maglói gyülekezetünk tagjait két-nyelvű istentiszteletükön való részvételle. Október 14-én, 14 maglói evangélikus látogatott Budapestre. Az úrvacsorás istentiszteleten *Németh Mihály* lelkész prédikált, aki maglói viszontlátogatásra hívta meg a budapesti szlovák gyülekezet tagjait.

Gyülekezeti kirándulás, Egerbe

Október 17-én, szombaton gyülekezeti kirándulást szerveztünk Egerbe, ahol terveink szerint megtekintettük a Várat, a Bazilikát. Ezt követően Gyöngyöspatán a Jessze-oltárt néztük meg.

Reformációi előkészítő

Reformáció ünnepének közeledtével, „*Készülj, lelkem Jézusodhoz*” címmel előkészületi istentiszteleteket tartottunk, közösen a református gyülekezettel.

Október 19-én, hétfő este a református templomban *Óvári Péter* mendei evangélikus lelkész; október 20-án, kedden este, evangélikus templomunkban *Szabó Klára* mezőberényi (Békés megye) református lelkész igehirdetését hallgatva készültünk Reformáció ünnepére.

Protestáns reformációi ünnep

Október 25-én, vasárnap de. 1/2 11 órától protestáns reformációi ünnepi istentiszteletet tartottunk helyi református és evangélikus gyülekezeteink tagjainak részvételével templomunkban. Igét hirdetett: *Bálint Klára* maglói református lelképásztor. A liturgiát *Blatniczky János* nyugdíjas – korábbi maglói – lelkész vezette. Az istentisztelethez csatlakozóan együtt ünnepeltük az ÚR szent vacsoráját.

Evangélikus igeszolgálat

Doberdóban

A Maglói Polgári Kör felkérésére *Németh Mihály* lelkész igehirdetéssel szolgált a civil szervezet októberi kegyeleti túráján az olaszországi Doberdóban. A Magyarok Kápolnájánál tartott megemlékezésen az I. Világháborúban elesett maglóiakról is megemlékeztünk nevük felolvasásával.

Reformáció ünnepe

Október 31-én, szombaton evangélikus reformációi istentiszteletet tartottunk a templomban, melyen a gyülekezet konfirmandusai felolvasták a 46. zsolnárt, amelynek alapján írta meg Luther Márton az „*Erős vár a mi Istenünk*” kezdetű énekünket, egyházunk himnuszát.

Mindenszentek ünnepe

November 1-jén, vasárnap, este 5 órától *Halottak Napi áhítat* volt templomunkban, A templomi szertartás után, *Kemény Sámuel* és *Harmati György* lelkészeink sírjánál megállva énekléssel és imádsággal emlékeztünk meg mindazokról az Úrban elhunyt lelkészekről, akik Maglódon szolgáltak.

Halottak emlékezete

November 8-án a vasárnap délelőtti istentisztelet keretében emlékeztünk meg az elmúlt egyházi évben elhunyt testvéreinkről és imádkoztunk a hozzátartozókért. A 27 előrement testvérünket szimbolizáló gyertyákat *K. Tabányi Eszter* és *Buricza István* gyújtották meg, akik ezzel, a közelműtben elhunyt szeretteikre is emlékeztek.

Diakóniai nap Vecsésen

November második szombatján a „*Vigasztalás küldöttei*” címmel *Diakóniai (Szeretetszolgálati) Nap* volt a Vecsési Gyülekezetben, melyen gyülekezetünk-ből tapasztalatokkal gazdagodva négyen vettek részt.

Hittanosaink-konfirmandusaink november 15-én a vasárnapi istentisztelet keretében mutatkoztak be először a gyülekezet előtt

GYÜLEKEZETI HÍREK

Hittanosaink-konfirmandusaink bemutatkozása

November 15-én a vasárnapi istentisztelet keretében bemutattuk hittanosainkat, konfirmandusainkat, ezzel is a gyülekezet imádságos szeretetében ajánlva mindannyiukat.

Örömmel szolgált, hogy több mint 50 gyermek vett részt ezen az alkalmon.

Missziói Nap Maglódon

2009. november 21-én, szombaton az Evangélikus Belmissziói Baráti Egyesület és a Dél-Pest megyei Evangélikus Egyházmege szervezésében „A misszió szükségessége és lehetősége a Budapest környéki településeken” címmel, Missziói Nap volt gyülekezetünkben. Előadással szolgáltak: *Garádi Péter* budaörsi evangélikus felügyelő; *Kim Pál* koreai misszionárius; *Túróczy Csaba* – az augusztusi maglódi Bibliaolvasás szervezője – *Kérges László* gyülekezeti felügyelőnk Maglódról. A jó hangulatú együttléten mintegy 50-en vettek részt.

Adventi Koszorú-készítés

November utolsó szombatjának délutánján adventi koszorú-készítő szeretetvendégséget tartottunk hittanos gyermekeink számára a gyülekezeti teremben.

Adventi Szeretevendégség

Az advent 1. vasárnapján, du. 4 órakor kezdődött gyülekezeti szeretetvendégségen *Dinnyés József* Budapest-Fasori református kántor, előadóművész vallott hitéről és énekelt kedves zsoltáiraiból és a magyar költők Istenes énekeiből.

Adventi Zenés Istentiszteletek

Advent vasárnapjain Maglód zenei életének meghatározó személyiségei, az óvónők kórusa, a Vermesy Művészeti Iskola tanárai és növendékei szolgáltattak istentiszteleteinken.

Házassági évfordulások köszöntése a templomban

December első vasárnapján, az istentiszteleten köszöntöttük azokat a házaspárokat, akik 2009-ben házasságkötésük kerek évfordulóját ünneplik.

Templomi zenés áhítat

Advent harmadik vasárnapjának előestéjén adventi-karácsonyi hangverseny volt templomunkban *Simon Barbara*, *Kostyák Attila*, *Késmárky Uzonka* és barátai szolgálatával.

Maglódi Evangélikus Adventi Hétfő Esték

November 30-án, december 7-én, december 14-én és december 21-én *Maglódi Evangélikus Adventi Hétfő esték* címmel adventi sorozat volt gyülekezetünkben környékbeli evangélikus lelkészek szolgálatával. *Kustra Csaba* tápiószentmártoni, *Óvári Péter* mendei, *Túri Krisztina* alberti és *Rezessy Miklós* nyugdíjas vecsési lelkészek Jézus adventi neveiről tettek bizonyosságot az „Ó jöjj, ó jöjj Immánuel” kezdetű énekünk alapján.

A karácsonyi ünnepkör istentiszteletei:

December 24.	17 órakor
December 25.	10.30-kor
December 26.	10.30-kor
December 27.	10.30-kor
December 31.	17 órakor
Január 1.	10.30-kor
Január 3.	10.30-kor
Január 6.	10.30-kor

Heti alkalmaink

Hittanórák a 2009/2010-es tanévben:

Óvodai:

Nyaralói	hétfő	11 órától	<i>Szeberényi Lászlóné</i>
Aradi utcai	kedd	11 órától	<i>Zombory Istvánné</i>
Központi	kedd	10 órától	<i>Zombory Istvánné</i>

Iskolai:

1. osztály	csütörtök	6. óra	<i>Holkó Ágnes</i>
2. osztály	szerda	5. óra	<i>Holkó Ágnes</i>
3. osztály	kedd	5. óra	<i>lelkész</i>
4. osztály	kedd	6. óra	<i>lelkész</i>
5. osztály	péntek	6. óra	<i>lelkész</i>

Gyülekezeti:

6. osztály	szombat	10 órától	(Konfirmációi felkészítő)
7. osztálytól	péntek	17 órától	(Ifjúsági Kör)

Felnőtt Bibliaóra:

Csütörtökönként 17 órától *Gyülekezeti Bibliaórát* tartunk a gyülekezeti teremben. A Bibliaórák témája ebben az évadban: A Zsoltárok könyve – válogatott zsoltárok magyarázata.

Felhívás

A presbitérium mihamarabb megvalósítandó célul tűzte ki az ellopott templomi keresztelő-angyal szobrának pótlását. Erre a célra fokozottan kérjük testvéreink és minden jószándékú ember adományát!

ERŐS VÁR

A Maglódi Evangélikus Egyházközség Gyülekezeti újságja
2009. X. évfolyam 2. szám

Megjelenik évente kétszer 1000 példányban
Az újságért felel: **Németh Mihály lelkész**
Cím: 2234 Maglód, Sugár út 79.
Telefon: 06-29-325-555

Tipográfia és nyomdai előkészítés: **Vémi József**
Nyomtatás: Pro-Atelier Kft., Budapest